

MAYIS 2024

Yahyalar Durali Bezci Ortaokulu

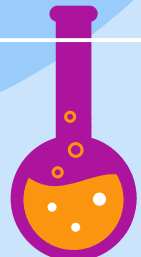
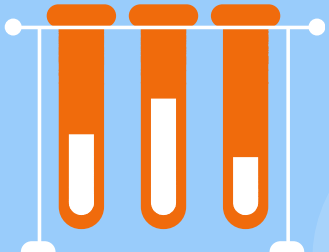

BİLİM ŞENLİĞİ

OSTİM Teknik Üniversitesi ve Yenimahalle İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü iş birliğinde düzenlenen " **BİLİMİN İZİNDE KEŞFET YENİMAHALLE BİLİM ŞENLİĞİ** " 15-16-17 Mayıs 2024 tarihlerinde OSTİM Teknik Üniversitesinde gerçekleştirildi. MEB Bakan Yardımcımız Sn. Celile Eren ÖKTEN, Kaymakamımız Sn. Tahsin KURTBEYOĞLU, İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Sn. Veli KARAKUŞ öğrencilerimizden projelerini dinledi.

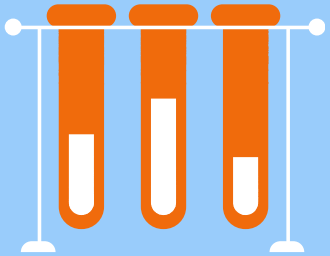
Fen Bilimleri öğretmenimiz Yasemin KÜÇÜK rehberliğinde, 5D sınıfı öğrencisi Ela PALABIYIK ve 5A sınıfı öğrencisi Ayşe Ravza Gökler hazırlamış oldukları projelerini tanıttılar. Proje, dinleyenlerden yoğun ilgi gördü.

Okulumuz öğretmenlerinden Neslihan KAYAALP BENLİ ve Malik HEKİMOĞLU eşliğinde, şenliği ziyarete katılan okulumuz folklor ekibi de proje stantlarını gezerek ve atölye çalışmalarına katılarak keyifli zaman geçirdiler.

Okul Müdürümüz Sayın Ahmet KOÇ ve Müdür Yardımcımız Sayın Tuğba BEKTAŞ da şenliğimizi ziyaret ederek, bizi yalnız bırakmadılar.

DİJİTAL HAYVANAT BAHÇESİ GEZİSİ

Mayıs ayı etkinlikleri kapsamında, 5C-5D-5E-6A-7B-7C sınıflarındaki öğrencilerimizi, sınıf rehber öğretmenleri olarak Ankara Büyükşehir Belediyesine ait olan DİJİTAL HAYVANAT BAHÇESİ gezisine , ardından da pikniğe götürdük.

Öğrenciler, hayvanları dijital ortamda görerek bilgiler edindi. Dinozorlar çağına yolculuk yapmamızı sağlayan dijital otobüse binerek, keyifli anlar yaşadık. 3D gözlükler omurgalı ve omurgasız canlıları, balıkları inceledik.

DİJİTAL HAYVANAT BAHÇESİ GEZİSİ

Dijital hayvanat bahçesinde, 110 ünite ve karma gerçeklik teknolojisini destekleyen 40 kask içerisinde nesli tükenen ve hayvanat bahçesinde asla yaşatılmayan büyük beyaz köpekbalığı, balinalar gibi türler de dâhil olmak üzere 150'nin üzerinde hayvan türüne yer verilmektedir.

İstendiği takdirde projedeki tüm hayvan çeşitleri değiştirilebilmekte veya yeni türler eklenebilmektedir. Müzeyi diğerlerinden farklı kılan budur.

<http://dhb.ankara.bel.tr>

adresine girip , rezervasyon yaptırmanız gerekmektedir. Girişler ücretsizdir.

i G
D e

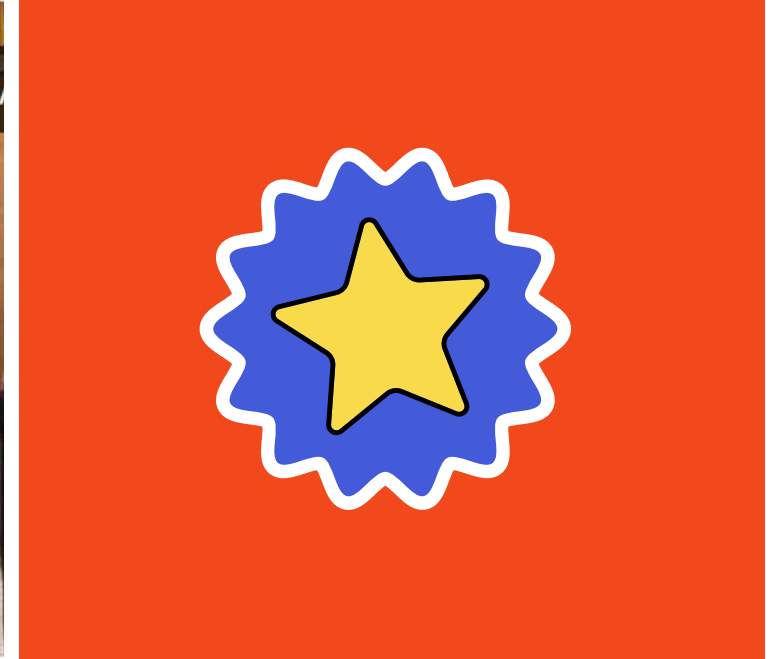
Z a c Kc M c Z YZKo
G Z a c Kc M c Z YZKo

yenimahallemem İlçe Millî Eğitim Müdürümüz Sn. Veli KARAKUŞ, Dilimizin Zenginlikleri projesi kapsamında ilçemiz Kent Koop İlkokulunda düzenlenen "İlimizin Zenginlikleri Dilimizin Zenginlikleri" bilgi yarışmasına katıldı.

Binlerce yıllık geçmişiyle, Anadolu'nun köklü medeniyetlerine ev sahipliği yapmış, birçok medeniyetin mirasını günümüze taşıyan ülkemizin başkenti Ankara'nın kültürüne, tarihine yönelik bilgilerin konu edildiği yarışmaya 7 okulumuz katıldı. Yarışma neticesinde; ilçemiz Yahyalar Durali Bezci Ortaokulu birinci, Osman Ülkümen Ortaokulu ikinci, Mimar Sinan Ortaokulu ise üçüncü oldu. Dereceye giren okullara İlçe Millî Eğitim Şube Müdürümüz Sn. Cengiz ERGÜL ve okul müdürleri tarafından ödülleri ve tüm yarışmacılara katılım belgesi takdim edildi. Bu güzel programın hazırlanmasında emeği geçen yönetici, öğretmen ve öğrencilerimizi tebrik ediyoruz.

İLİMİZİN ZENGİNLİKLERİ DİLİMİZİN ZENGİNLİKLERİ

YAHYALAR DURALI BEZCİ
ORTAOKULU

**OKULUMUZ
YENİMAHALLE İLÇE
BİRİNCİSİ OLDU**

OKULUMUZ REHBER ÖĞRETMENİ MERYEM ALTUNKAYA'NIN KALEMİNDEN

Bu ayki sayımızda, Okulumuz Rehber öğretmeni, Meryem Altunkaya'nın kendi deyimiyle " Demlenmeye bırakılmış " hikayelerinden "Kalimenta" yla başbaşa bırakıyoruz şimdi sizleri.

**Herkesin kendi hikayesini yazacağı hayat serüveninde bu hikayenin sonunu da sizlere bırakmış öğretmenimiz.
İyi okumalar.**

KALİMENTA

Saadet, sanki çok yüksek bir yerden yere düşer gibi hissedip, sıçrayarak uykusundan uyandı.

Kafasını yatağının başucundaki komodinin kenarına çarptı.

Bir yandan acıyla başını ovuştururken, bir yandan da, “Bugün içimdeki bu sevinç, heyecan duygusu niye?” diye düşünüyordu.

Sonra anımsadı onu böylesine mutlu kılan durumu.

Anneanesi Huri, tam bir yıl sonra ziyaretlerine geliyordu.

Huri, o bölgede çalışkanlığı, yardımseverliği, birde anlattığı birbirinden güzel hikayeleri, masallarıyla nam salmış yetmiş yaşlarında tatlı bir ihtiyarekti.

Kimse onun gibi masal anlatamazdı. Sıradan bir sözcük bile onun ağzından dökülürken adeta bir değişime uğrar, siz o sözcüğü ilk kez duyuyormuş gibi dinlerdiniz.

O tatlı tatlı masalını anlatırken, Saadet gözlerini kapatır, perilerin, devlerin, kaf dağının, prenslerin, prenseslerin dünyasına gider, bir süre masal dünyasında yaşardı . Bazen sonunu duyamaz, uykuya dalardı.

Ertesi sabah uyanır uyanmaz. Zavallı kadıncağızı uykusundan uyandırarak; “Aneanne, aneanne, masalın sonunu anlat bana.” diye seslenirdi.

Yüzlerce masalı o yaşlı hafızasında nasıl tutardı? Bu da onun sırrıydı. Dediğine göre onun da büyükannesi, büyük büyük annesi, büyük büyük büyük annesi de anlatıcıymış.

Bu hikayeler, masallar kuşaktan kuşağa anlatılagelmiş. Saadete göre sıra ondaydı o da tıpkı büyük büyük anneleri gibi anlatıcı olmak istiyordu.

Hatta unutmamak için Anneanne Huri'nin masalarını gizli gizli yazıyordu nicedir.

O geleceği zaman bu iki katlı, ahşap, eski evde bayram havası eserdi.

Anneannenin sevdiği yemekler hazırlanır ki bunlar şekersiz sütlaç, taze mısır ekmeği ve lahana çorbası

üçlüsüydü. Sonra üst kattaki misafir odası temizlenir.

Anneannenin sert bulduğu yatağın üstüne bir kat yün döşek serilir. İçi yünle doldurulmuş iki yastık yatağın üstüne bırakılır.

Lavanta kokulu havlular sandıktan çıkarılır, herkes yıkanır paklanır, en güzel giysilerini giyerdi.

Saadet, bu tatlı telaşın bir parçası olmak annesine yardım etmek için yatağından kaktı. Kapıyı açtığıında buram buram haşlanmış lahana kokusu yüzüne çarptı. Yüzünü ekşitti fakat bu bile keyfini kaçırmadı. Hızla merdivenlerden inmeye başladı.

Sonunda tüm hazırlıklar bitmiş, herkes bahçede ki eski hemen önünde iki yanı sık ağaçlarla çevrili, sanki yapraklardan oluşmuş yeşil bir tünelden geçiyormuş hissi veren patika bir yol uzanıyor, yolun aşağısında sakın yatağında kıvrıla kıvrıla bir dere akıyordu.

Sadece sonbahar aylarında dağlardan esen ılık bir rüzgar esiyordu. Saadet, nedense yüzünü tatlı tatlı okşayan rüzgarı çok severdi.

Oralarda “Galaş” derlerdi bu rüzgara.

Böyle rüzgarlı havalarda bahçede, patika yolda derenin kenarında gezinmek, rüzgarın dalından yere düşürdüğü ceviz ve kestaneleri toplamak, sonra da Anneaneyi, sonunda elinde bastonu ve hasır çantasıyla uzakta, yolla göğün birleşmiş gibi görüldüğü noktada ilk fark eden Saadet oldu.

Saadet ve diğer çocuklar onu karşılamak için koşmaya başladılar.

Annesi arkasından; “Saadet sen artık büyüdün.

Bu şekilde koşman doğru değil” diye seslendiyse de dinletemedi sözünü.

Az sonra Huri nefes nefese kalmış, Saadet’in kolunda bahçe kapısından içeri girdi.

Soluklanmak için hemen oracıkta ki sedire oturuverdi. Sonra herkes sırayla yanına gitti, küçükler de büyüklerde ellerinden öperek, hoş geldin dediler halini, hatırını sordular.

O herkesle tek tek ilgilendi, onca yorgunluğuna rağmen.

Saadet, bir kenarda durmuş, hüznüyle, içinde bir burukluk onu seyrediyordu.

Onun, görüşmedikleri bir yılda çok yaşlandığını düşünüyor, içinden “ Allahım ne olur onu bizden alma” diye dua ediyordu.

Anneannenin onu çağırın sesiyle düşüncelerinden sıyrıldı, dolan gözlerine rağmen gülümsemeye çalışarak yanına gitti.

Anneannenin en gözde torunuydu Saadet, bu yüzden diğerleri

onu kıskanıyor, Anneanneninin gözüne girmek için türlü türlü şaklabanlıklar yapıyorlardı.

Saadet, bütün gün anneanneninin yanından ayrılmadı. Sabırsızlıkla gece olsa da masal saati gelse diye bekledi. Sonunda beklediği an geldi. Huri yemeğin üstüne içtiği, her zaman ki gibi bol köpüklü, çok şekerli kahvesini bitirdikten sonra tıpkı Saadet'in ki gibi lacivert gözleriyle ona göz kırptı.

Bu sırada elektrikler kesildi. Ellerine birer mum alıp, yavaş yavaş merdivenleri çıkmaya başladılar. Odalarına vardıklarında Saadet, sanki bir korku filmindeymiş gibi korkuyla etrafına bakındı.

Bir yandan dışarıdaki rüzgarın uğultusu, bir yandan ağaç dallarının, titreşen mum ışığında odanın her yerinde oluşturduğu gölgeler.

Anneanne etrafa korkuyla bakan torununa sarılarak. "Haydi, güzel kızım sen şuracığa uzaniver, ben de yatsı namazımı kılayım." Dedi.

Saadet Yatağa uzandı. Lavanta kokulu yorganı boynuna kadar çekip gözlerini kapattı.

Huri'nin fısıltıyla okuduğu dualar, Saadet'i yatıştırmış huzurun kapısını aralamıştı. Öyle ki kendisini kuş gibi hissetmişti.

Neredeyse uyuyacaktı.

Hemen gözlerini açtı masalını dinlemeden, uyuyamazdı.

Yaşlı kadın nihayet namazını bitirdi, geceliğini Saadet'in yardımıyla giydi.

Yatağa Saadet'in yanına uzandı, duasını her zamanki gibi Türkçe olarak sonlandırdı. "Allahım, tüm insanlara sağlık, ver sıhhat ver, acılardan uzak tut, merhamet eyle." Sonra ikisi birlikte "amin" dediler.

Anneanne Huri, torununun uzun kestane saçlarını okşarken, başladı masalını anlatmaya;" Bundan uzun uzun yıllar önce, bu diyarlara hem çok benzeyen, hem hiç benzemeyen, devlerin, perilerin, prenslerin, prenseslerin, kralların kraliçelerin, yiğitlerin, cengaverlerin yaşadığı, Kalimenta adında bir ülke varmış. Kalimenta'nın erkekleri avcılık yaparak hayatlarını kazanmışlar.

En yetenekli avcılar orada yetişirmiş. Erkek çocukları, on beş yaşına geldiklerinde, yanlarına biraz yiyecek ve su vererek, götürüp, ormana bırakırlarmış.

Çocuk üç gün içinde ilk avıyla, evine döndüğünde, erkeklğe adım atmış sayılır, onun da yiğit bir cengaver ve iyi bir avcı olacağına inanılırmış.

Yedi gün yedi gece süren bir şenlikle kutlanırmış.

Bir gün, Kalimenta'nın üzerine kara bulutlar çökmüş. Kapkara bulutlar, yağsalar belki ardından güneş doğabilirmiş, ama yağmurda yağdıramıyormuş bu bulutlar. O günlerde ava çıkan avcılar, ormandan birer meczup gibi dönmeye başlamışlar. Hiçbir şey avlayamaz, konuşamaz, gülemez olmuşlar.

Gözleri görür gibi bakıyor ama görmüyor, kulakları duyar gibi oluyor ama duymuyorlarmış. Artık yiyecek yemekleri kalmamış, bir kuru ekmeği arar olmuşlar. Ülkenin yaşlıları, ileri gelenleri çaresiz, Kalimenta'nın yüz elli yaşındaki yaşlı kahini, Koha'ya gitmişler.

Demişler ki” Kahin, Koha, Söyle bize nedir, bu kara bulutların sırrı, avcılarımız, niye bu haldeler, nedir bunun çaresi”

Koha; “Bunu için rüyaya yatmalıyım bu gece. Sonra size haber salarım” demiş. Yaşlılar geri dönüp, beklemeye başlamışlar.

Tam üç gün sonra kahinKoha'dan haber gelmiş. Bir umut tekrar Koha'nın kapısına varmış, huzuruna çıkmışlar.

Koha,” Tam üç gün süren uykumdan şimdi uyandım.

Rüyalarım bana hiç yalan söylemez bilirsiniz. Kara bulutların, gitmesi de, cengaverlerin iyileşmesi de sizin elinizde. Her şey avcı, Gula'nın, güzel gözlü, ceylanın henüz yeni doğmuş, yavrusunu, annesinin sütünü emerken vurması yüzünden olmuş. Sonra giden tüm avcılar, anne ceylanın, güzel gözleriyle büyülenmişler.

Bu olanlar Ormanın efendisini çok kızdırmış, o kara bulutları o salmış üstünüze.” Demiş. Yaşlılar hayretle dinlemişler.

Demişler ki “Ey yüce kahin, peki nedir bu lanetten kurtulmanın çaresi.

Koha; “Bu lanetten kurtulmanın tek bir çaresi vardır. O da yeni doğmuş, bir bebeği, götürüp, yavrusunu kaybetmiş öfkeli anne ceylana vermeniz” demiş.

Yaşlılar karşı çıkmışlar.” Olur mu öyle şey kim verir yavrusunu, başka bir çare yok mudur” diye sormuşlar. Koha “Ben diyeceğimi, dedim.” Diyerek gitmiş.

Bir daha da karşılarına çıkmamış.”

Huri, bir bakmış Saadet mışıl mışıl uyumaya başlamış. Sabah sonunu anlatırım artık diye düşünmüş. O da uyumuş.

Saadet, sanki çok yüksek bir yerden yere düşer gibi hissedip, sıçrayarak uykusundan uyandı. Bir an gözlerini ovuşturdu, nerede olduğunu anlamaya çalışıyordu. Etrafına bakındı. Yerde bir ot yığınının üstünde yatıyordu.

Anneanne diye seslendi.

Derinlerden gelen bir borazan sesi duydu. ayağa kalkıp, kulübeden dışarı çıktı, sesin geldiği yöne doğru yürümeye başladı. O esnada su birikintisine yansıyan görüntüsünü gördü.

Çılgık attı, dehşete kapıldı.

Bu gördüğü, hem kendisi, hemde kendisi değil gibiydi. Saçları beline kadar uzun, üzeri rengarenk boncuklarla, tüylerle süslü, Yüzü ve neredeyse tüm vücudu dövmelele kaphydı.

Arkasından biri seslendi, HeyyNeru, hey neyin var senin yürüsene. Saadet Neru'da kim diye etrafına bakarken, yanına gelip koluna girdi.

Birlikte köy meydanına doğru yürümeye başladılar. Koluna giren kişi kendisiyle aynı yaşlarda, marvi adında bir kızdı.

Belli ki yakın arkadaştlar.

Köy meydanına vardıklarında herkes iç içe halkalar şeklinde dizildi.

Ortada elinde borazan olan, beyaz saçlı yaşlı adam, etrafındaki halkalar dönerken, saadet' in bilmediği dilde bir şarkı söylemeye başladılar.

Sonunda şarkı bittiğinde, Ortadaki yaşlı adam konuşmaya başladı.

“ Eyy Kalimenta' nın güzel halkı....” Saadet sonrasını duyamadı, kulaklarında bir uğultu, o an anneannesini anlattığı, masal diyarında, sıkışıp kaldığını farkettti.

Buraya nasıl, gelmişti?

geriye dönebilecek miydi? Kalimenta' nın yazgısı,

Saadet' in yazgısı mıydı?

Anlatıcının notu:

Bu masal burada, aşlında, sonun başlangıcı, başlangıcın sonunda, çemberin bir yerinde son buluyor. Ey okuyucu, istersen masalın sonunu sen tamamlayabilirsin. Yapacağın tek şey, gözlerini kapayıp hayal kurmak, sonra gördüklerini yazmak.

YAZMAK İYİLEŞMEK Mİ?

Ben yazarken kendimi bir zaman makinesindeymişim gibi hissediyorum.

O anlarda ben istediğim zamana, istediğim mekâna gidebilir, istediğim insanların dünyasına görünmez olup sızabilir ve onlara istediğim her şeyi yaptırabilirim.

Ben yazarken içinde yaşadığım dünyadan, ailemden, dostlarımdan, iş arkadaşlarımdan bir süreliğine de olsa uzaklaşabiliyor, kendimi onlardan soyutlayabiliyorum.

Ben yazarken ruhumu dinlendiriyorum, geri döndüğümde daha dinç oluyorum. O zaman sorunlarım karşısında daha güçlü durabiliyorum. Bir tür meditasyon gibi, bir süreliğine bu evrenden ayrılıyor, sonra dinlenmiş olarak geri dönüyorum.

Ben yazarken, kendime ve içinde yaşadığım dünyaya daha uzaktan bakabiliyorum. O zaman yakındayken, bana çok büyük görünen sorunlarımın uzaktayken ne kadar da küçüldüğünü algılayabiliyorum.

Sözcüklerin bir sihri olduğuna inanıyorum. Sözcüklerin büyüdü dünyasında yazarak gezintiye çıkmak, bana haz veriyor. Birçok duygum ben yazarken, sanki hapsedildikleri hücrelerinden firar ediyor, ben yazarken dile geliyorlar. Onlar dile geldikçe, ben o kadar da korkulacak şeyler olmadığını görüyor, onları yıllarca boşuna hapsetmişim diye düşünüyorum.

Yazdıklarım da kendimi buluyorum. Ben yazarken arıyorum.

Yazmanın da, okuma gibi kutsal olduğunu ve insanoğluna bahşedilmiş, tanrı tarafından verilmiş armağanların en yücesi olduğunu düşünüyorum. Yazarların da, bize güzelim düşler dünyasının kapısını açan büyücüler olduğunu.

Ölümsüzlüğü arayan, hikâyesini kendinden sonraki nesillere, aktarmak isteyen insanoğlu, ölümsüzlüğün anahtarını, yazma eyleminde bulmuş olmalı.

Ama benim öyle bir kaygım yok.

Ben önce kendim için yazıyorum.

Çoğu yazdığımı yırtıp atsam da, yazdıklarımı beğenmesem de önce kendim için yazıyorum.

Bana iyi geliyor çünkü...

**Okulumuz Rehber öğretmeni,
Meryem Altunkaya**

19 MAYIS

ATATÜRK'Ü ANMA, GENÇLİK VE SPOR BAYRAMI

19 Mayıs 1919 tarihi, Türkiye Cumhuriyeti'nin tarihindeki dönüm noktalarından biridir. Atatürk'ün Samsun'a ayak bastığı tarih olan 19 Mayıs aynı zamanda "Gençlik ve Spor Bayramı" olarak kutlanmaktadır. Atatürk Millî Mücadele sıralarında Türk milletini ileri götürecektik olanların ve köhnemiş fikirlere karşı gelecek olanların genç fikirler olduğunu görmüştü. Bu nedenle de "gençlik" kavramı Atatürk için ayrı bir önem taşımaktadır. Atatürk gençlerden sık sık bahsederken, yaş sınırı dışında fikri olarak gençliği yani, fikirde yeniliği ifade etmiştir. O'nun şu sözü çok anlamlıdır: "Genç fikirli demek, doğruyu gören ve anlayan gerçek fikirli demektir."

Tören saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın okunması ile başladı. Günün anlam ve önemini belirten konuşma yapıldı. Öğrenciler, öğretmenleri önderliğinde yapmış oldukları hazırlıkları izleyenlere sundular. Konuşmalar, şiirler, halk oyunları, koro, basketbol, voleybol, jimnastik, karete gösterileri ile program devam etti.

Atatürk“Gençler! Benim gelecekteki emellerimi gerçekleştirmeyi üstlenen gençler! Bir gün bu memleketi sizin gibi beni anlamış bir gençliğe bırakacağımdan dolayı çok memnun ve mesudum.” derken Türk gençliğine olan güvenini de anlatmıştır.

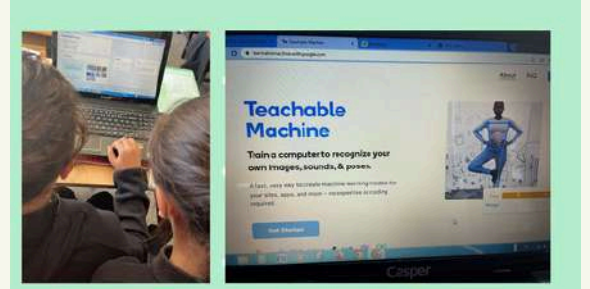
YAPAY ZEKA İLE GERİ DÖNÜŞÜM ARACI TASARLADIK!

Let's Green The Future / Geleceği Yeşillendirelim

eTwinning projemizde matematik öğretmenimiz

Melike Gözde Koçak ve proje öğrencileri

Teachable Machine yapay zeka aracını kullanarak geri
dönüşüm aracı tasarladılar.

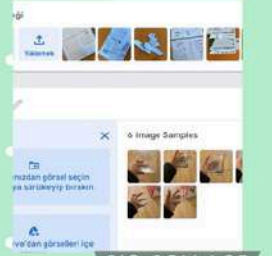

Teachable Machine Students Works

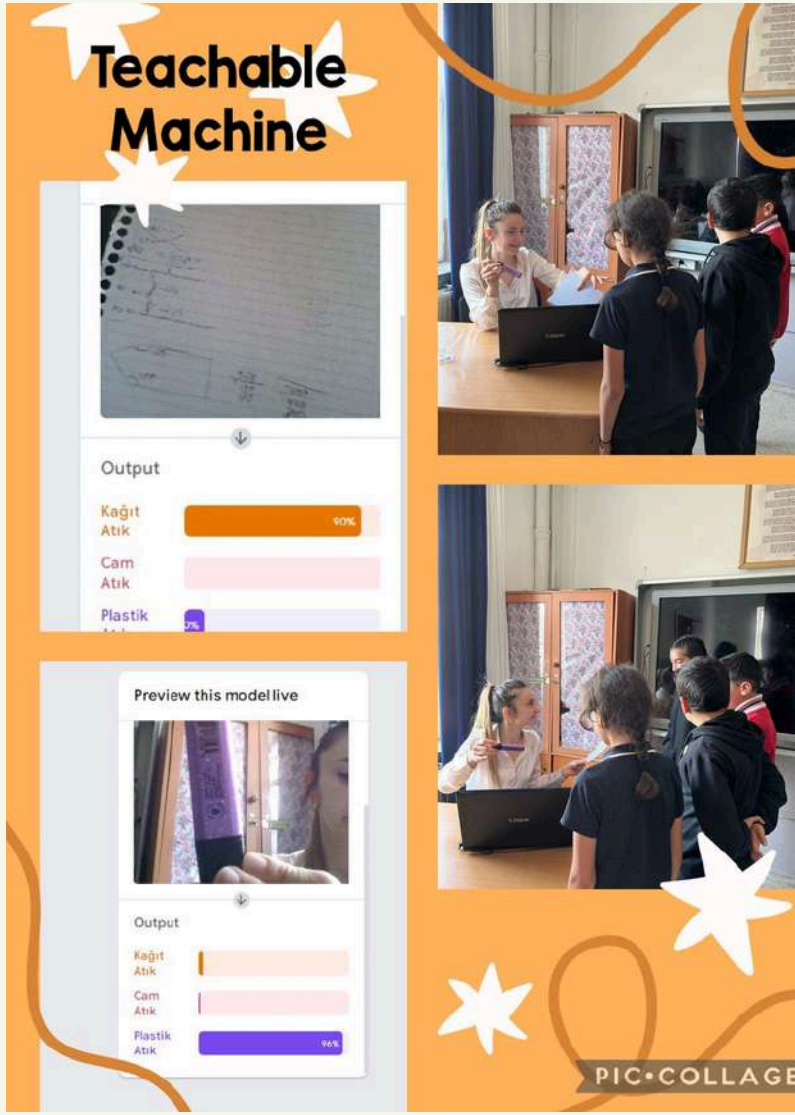
TEACHABLE MACHINE

Yahyalar Durali Bezci
Secondary School

PIC•COLLAGE

Uygulama, kameraya okuttuğumuz geri dönüşüm atıkları kağıt/plastik/cam kategorilerinden hangisine atmamız gerektiğini söyleyerek doğru sınıflandırma yapmamızı sağlamaktadır.

Bu şekilde en doğru şekilde geri dönüşüm yapılacaktır. Uygulamanın okullarımızda ve tüm toplu alanlarda yaygınlaşmasını temenni ediyoruz.

ENVIROBOT_24 İLE TANIŞIN!

Let's green The Future

'Geleceği Yeşillendirelim' eTwining projemiz kapsamında heyecan verici bir inisiyatif ve final ürününü sizlerle paylaşmaktan gurur duyuyoruz. EnviroBot_24!

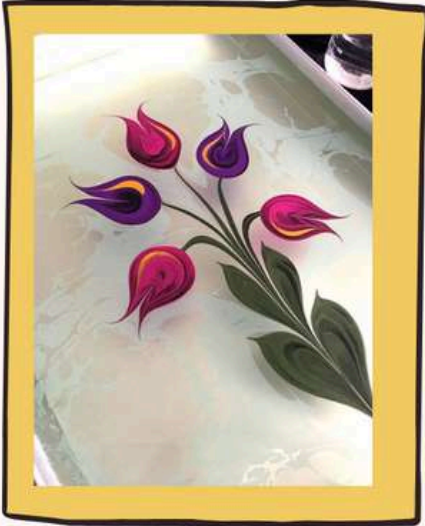
Kullanıcıların sürdürülebilirlik, çevre dostu uygulamalar ve iklim krizi, su kıtlığı ve sıfır atık gibi çevre sorunları hakkında bilgi edinmelerine yardımcı olacak çevre dostu rehberinizdir.

EnviroBot_24, gezegene fayda sağlamak için günlük yaşamlarında nasıl küçük değişiklikler yapabilecekleri konusunda net, kısa ve ilgi çekici bilgiler verir. EnviroBot_24, çevre bilincine sahip davranışları teşvik etmek için etkileşimli testler, eğlenceli gerçekler, pratik ipuçları ve motivasyon mesajları sağlar. Çevresel kaygılara çözümler sunar. Küresel ve yerel yeşil girişimlere katılımı teşvik eder."

EBRU SANATI

Ebru yoğunlaştırılmış sıvı üzerine renklerin sınırsız değişimlerle birbirleriyle kucaklaşması, kaynaşması, dans etmesidir. Ebru Sanatını yüzyıllar boyu gizemli kılan, sanatçıyı ebru teknesinin başında dünyanın bütün gizlerini, kaoslarını aşmaya iten; bu sanatın akıcı, daima dinamik, değişken, kendini aşan sonsuz teknikleri deneme fırsatı veren bir kağıt boyama sanatı olmasıdır. Ebru; tezhip ve hat ile birlikte kitap sayfalarında, murakka kenarlarında, ciltlerde, yazı boşluklarında ve koltuklarında kullanılmakla birlikte günümüzde başlı başına bir sanat eseri olarak düşünülmekte ve sergilenmektedir.

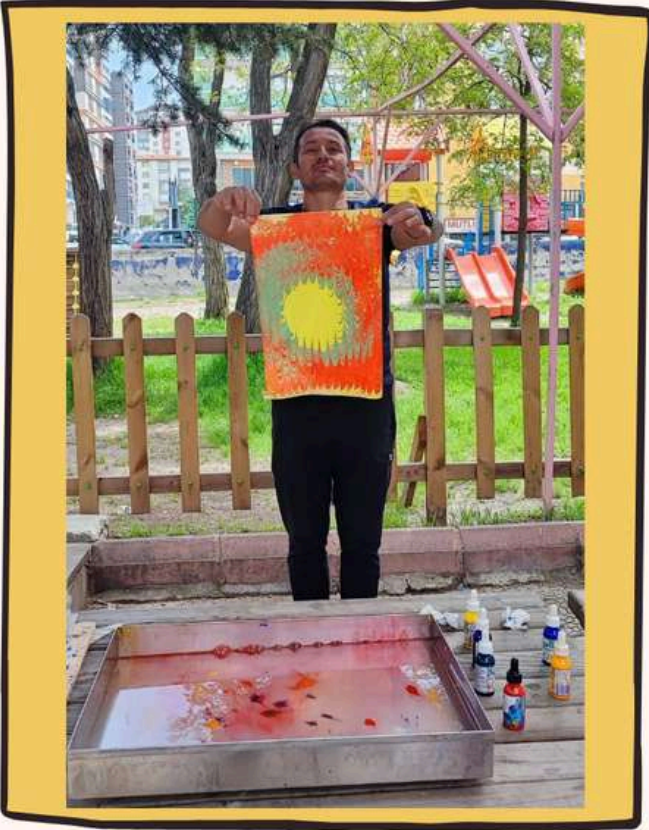
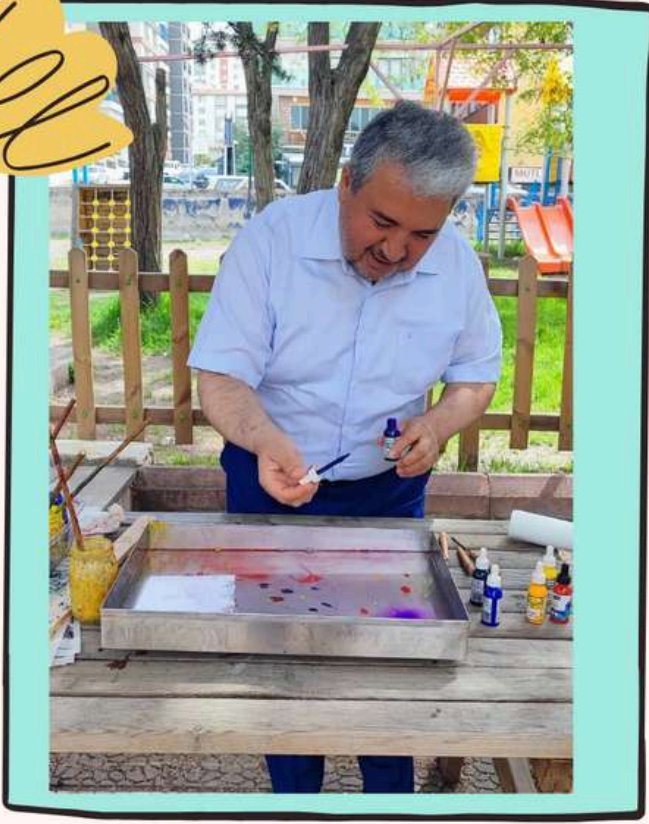

Orta Asya Sanatı ve kâğıt bezeme sanatlarının en mühimlerinden biri olan Ebru sanatının hangi tarihten beri bilindiğini kesinlikle söylemek bugün için imkansızdır. Böyle bir belge günümüze ulaşmamıştır. Eski tarihli kitap ciltlerinde bile yan kâğıdı (kapak ile kitabı birbirine bağlayan kağıt) olarak ebruyu görmekteyiz. Yine eski bir murakkanın içindeki yazı kıtalarının etrafında pervazlara yapıştırılmış ebru kağıtlarına da rastlamamız mümkündür Ancak, bu eserlerin yazıldıkları tarih bilinse bile, bizim için ebruya dair bir belge sayılmaz. Böyle eski yazmalar bir kaç defa tamir görüp yenilenmiştir. Tarihi en eski olan ebru kâğıdı 962. H.(1554) yılına ait bir Malik-i Deylemî yazısıdır. Yazı hafif ebru üzerine yazıldığı için yazı tarihinden ebru kağıdının tarihi öğrenilmiştir.

Ebru Sanatı batıda Türk Kâğıdı veya Türk Mermer kâğıdı adını almıştır. Avrupalılar ebru kağıdına mermer kâğıdı demektedirler. Ebru kağıdının üstünde buluta benzeyen renk kümeleri meydana gelmektedir. Bu yüzden bulutumsu, bulut gibi manasına gelen Ebru kelimesi kullanılmıştır. Tarihimizde bilinen meşhur ebrucular, Hatib Mehmet Efendi, Şeyh Sadık Efendi, Hezarfen Edhem Efendi ve Necmeddin Okyay'dır.

Okulumuzda geleneksel el sanatları dersinde ebru sanatımızı yaşatmak adına öğrenciler ve öğretmenlerimizle Ebru çalışması yapılmıştır.

YAHYALAR DURALI
BEZCİ ORTAOKULU

EBRU ÇALIŞMAMIZDAN KARELER

ce

OKULUMUZDA KERMES

Okulumuzun 8.sınıfları için bir veda fırsatı olması, diğer tüm sınıflarımız için de ömürleri boyunca hatırlayacakları ,eğlenecekleri bir gün geçirmeleri niyetiyle planladığımız kermesimiz 04.06.2024 tarihinde Yenimahalle Şube Müdürümüz Erkan TUZSUZ ,Yahyalar Durali Bezi İlkokulu Müdürü Begüm ERDOĞAN ve Okul Mudurumuz Ahmet KOÇ 'un acılısı ile başladı.

KERMESİMİZDEN KARELER - 1-

KERMESİMİZDEN KARELER - 2-

KERMESİMİZDEN KARELER - 3- 8.SINIFLARIN MEZUNİYETİ

8-A

8-C

8-B

8-D

8-E